

LĀ•SKY MĀ•MIVĀ%oo, STESKY BLĀ•ZNIVĀ%oo - 31.

NedĀ•le, 08 kvĀ•ten 2011

S PĀ™emkem jsem se potkal na chodbĀ• hned druhý den. Vypadal ustaranĀ•, marnĀ• jsem pátral v pamĀ•ti prĀ•serĀ•, kde nás co visí, ale nic mĀ• nenapadlo. Harmonogram se jakĀ•takĀ• stihá, uĀ•ivatelé si nestĀ•Ā•ují (ideální symbol spokojenosti).

Ā•e by nĀ•co soukromého? "Jirko, prosím tĀ•... " "Jsem jedno ucho," povídám a Ā•ekám, co mĀ• Ā•eká. "PotĀ™eboval bych tebou mluvit... nĀ•kde spíš bokem." "NĀ•jakej prĀ•švih s projektem?" PĀ™emek se zamyslel. "Ne. Ale vlastnĀ• trochu jo. Ale nic, co by souviselo pĀ™ímó s ním." "To mĀ• moc neuklidnilo, ale budiĀ•." "Tak jo, skoĀ•íme na jedno?" "Tak nĀ•jak DĀ•k." Práce musí mít návratnost, odezvu. Ā•lovĀ•k musí vidĀ•t, Ā•e to nĀ•jak roste, Ā•e to nĀ•komu slouĀ•í. Neumím si pĀ™edstavit, Ā•e bych dĀ•lal nĀ•co jen tak ze mzdové povinnosti. KlukĀ•m jsem to obĀ•as pĀ™ipomnĀ•l a byl jsem rád, Ā• našli k tomu, co je dneska Ā•iví, i nĀ•jakej vztah. AjĀ•ákĀ• je všude mraky a bohuĀ•el mám pocit, Ā•e Ā•im dĀ• víc tĀ•ch, co se tím hlavnĀ• jen Ā•iví. A navíc rádi dĀ•laj z lidí blbce. Nedávno jsem slyšel zajímavěj názor - program se uĀ• píší jen proto, aby se vývojĀ™í pĀ™edvedli, jak všechny nové technologie "zvládli". A ne proto, aby nĀ•co fungovalo. NĀ•co na tom bude. Najít dneska sviĀ•nou, jednoduchou aplikaci, která uĀ•ivateli ten Ā•as opravdu ušetĀ™í, je docela fuška. NĀ•co funguje pomalu, protoĀ•e má uĀ•ivatel blbou základní desku, nebo málo pamĀ•ti, nĀ•co nefunguje vĀ•bec, nĀ•co hroznĀ• sloĀ•itĀ•. Kdoví, kam se tohle všechno jednou dohrabe... SedĀ•li zahradní restauraci, poĀ•así nám docela pĀ™ímó, i kdyĀ• tenhle kvĀ•ten zatím nic moc nebyl. "Tak povídej." PĀ™emek se na povzdychl si a spustil. "VĀ•, to Holandsko..." "Ano?" "ProstĀ•, Stöhrová se mi pochlubila, Ā•e uĀ• na to nĀ•koho mají." "Nerozumím. Jako Ā•e se sbalíme a projekt bude dĀ•lat nĀ•kdo jiný?" "Ale ne." "Moc se mu do toho nechĀ•lo." "Jde jen o mnĀ•. Vy jste v pohodĀ•." "PoĀ•kej, jak to myslíš?" "PoĀ™ád mi nedocházelo, kam vlastnĀ• míĀ™í." "Našli si nĀ•ja sílu. Která má známý v té univerzitĀ•. A má mĀ• nahradit." "TĀ™í .. dva .. jedna .. bum. Pavlína.No potĀ•š koštĀ•... " "VĀ•š pro mnĀ• to byla taková... moĀ•nost. NeĀ• jste pĀ™íšli, uĀ• jsem zvaĀ•oval, Ā• Pak mĀ• to docela zaĀ•lo bavit zase. A kdyĀ• pĀ™íšlo Holandsko, vidĀ•l jsem to pro sebe jako šanci... prostĀ• nĀ•jak zaĀ•it zase znova." RozumĀ•l jsem mu. A taky jsem pochopil, proĀ• to Ā™eší zrovna se mnou. JenĀ•e PĀ™em asi... "PĀ™emku, a ty znáš tu sílu?" "Ne. NĀ•jaká inĀ•enýrka, Slovenka... prý byla dlouho mimo obor, ale prostĀ• má kontakty na VU." "Herdek, jak tohle vyĀ™ešit?" "JenĀ•e, co já s tím, PĀ™emku?" Znova se zhluboka napil. A vzdychl. "ChtĀ• bych... mám takovou pĀ™edstavu... ty umíš dát dohromady koncepcie, umíš psát. ChtĀ•l jsem tĀ• poĀ•ádat..." "Povídej, nezdrĀ•uj to." "Jestli bys nemohl nĀ•jak dát dohromady takovej materiál. ProstĀ• zdĀ•vodnĀ•ní, proĀ• vlastnĀ• v tom projektu musím zĀ•stat. Jsi technický vedoucí projektu a bude to mít váhu." Uf. Tak tohle je nĀ•co. Mám napsat nĀ•co, co pomĀ•Ā•e jemu a zároveň odstĀ™elí Pavlínu. Asi jsem miĀ•el pĀ™íliš dlouho. "KdyĀ• jsi tenkrát s k nám, a navíc pak pĀ™ivedl i Milana, musel jsem za vás taky... jak to Ā™íct... zabojoval." "To je v poĀ™ádku PĀ™emku, neĀ™eš to. Myslím, Ā•e vím, jak to myslíš." PĀ™emýšlel jsem. Herdek tohle je váĀ•nĀ• galimatyáš. Zazvonil mi telefon, Pavlína. "MiláĀ•ku?" "Len volám, kedy prídeš domov," usmála se i na tu dálku. "PromiĀ•, zapovídali jsme se. PoĀ•itám do hodinky budu. Sluší ti to, Ā•e?" "Samozřejmě, láska moja. Dnes som obzvlášt pôvabná." "Budu. Neboj. Myška je v poĀ™ádku?" "Iste. Robíme ti veĀ•eru." "Jste zlatý. Pozdravuj jí." "Slyšel jsem, jak na druhé stranĀ• huláká pozdravy." "Pavlínko ?" "Áno?" "PotĀ™eboval bych si s tebou dnes ještĀ• promluvit. Šlo by?" "Problémy?" "Ano, trochu... ale pracovní." "To ma teší. AspoĀ• si oddýchnem od těch...však vieš." "Vím. NĀ•co nového?" "Nie, len drobnosti. Dostala som smsku, Ā•e podal Ā•alobu o rozvod." "Ok. Proberem. TĀ•ším se na tebe." "Milujem Ā•a." Vrátil jsem se k PĀ™emkovi. "PromiĀ•, to bylo nutné." "To nic." "TakĀ•e..." "Ano?" "Já to dám dohromady. Sice netuším, jestli to pomĀ•Ā•e, ale udĀ•lám všechno, abys ten flek neztratil. Ani si nemyslím, Ā•e by to bylo dobré. PatĀ™íš tam." "DĀ•k. I kdyĀ• to nevyjde. Jsem rád, Ā•es mĀ• nezklamal." "Ach jo. Kdyby tušil, jak to je, asi by mi Ā™ekl nĀ•co jiného. VeĀ•eĀ™í udĀ•lali holky skvĀ•lou. Myš svojí sýrovou omáĀ•ku, Pavlína svojí rýĀ•i a obĀ• poskládaly vynikající roládiĀ•ku, se slaninou, hoĀ™Ā•icí a koĀ™ením. Bylo to kompletnĀ• lahodné a pĀ™íšlo to k chuti. "Jste skvĀ•lý. A ta bašta taky." "Všiml sis, co je nového v té omáĀ•ce?" zeptala se mĀ• Myška. "Nevíím, poĀ•kej... tam je nĀ•jaké koĀ™ení... bobkové list. Ā•e by vaĀ™ila dneska králice?" "Ale neéééééééé. Ty si dĀ•láš srandu." "Mno, dĀ•lám. Tak co je tam?" "Zkus ještĀ• chvíli hádat. Ale váĀ•nĀ•." "Já ti nevím. Ā•e by ty mián?" "Dobrýý. A tos vĀ•dycky Ā™íkal, Ā•e jsi zemĀ•dĀ•lskej antitalent." Pavlína vyprskla smíchy. "ZemĀ•dĀ•lský antitalent .. a to je zase Ā•o?" "PoĀ•nohospodársky truĀ•o." "TeĀ• vyprskla Myška. "By mĀ• nikdy nenapadlo, Ā•e je slovenština tak srandovní." JeštĀ• chvíli jsme jen tak plácali, já pak nabídl, Ā•e umyju nádobí, ale zahrnaly mĀ•. PĀ™ítoťom to umím a ne Ā•e ne! No asi tak dobĀ™e jako jen, opravdu ne. V televizi dávali nĀ•co pro Myšku nezajímavýho, takĀ•e jsme zĀ•stali s Pavlínou sami. NĀ•jak jsme se zatulili do sebe a v pokoji vonĀ•la káva. „Chceš cukor?"„Nechci. Nerad bych si rozhodil cukr v sobĀ•."„Myslím, Ā•e to aj tak asi nebolo od sladkostí."„Co myslíš?"„No tá tvoja cukrovka. Hádala by som skôr stres."„Je to moĀ•né. Nebylo to jednoduché, ještĀ• pĀ™ed rokem." A dneska to taky zrovna není... „Ā•eo Ā•a trápí teraz?"„Byl jsem dneska s PĀ™emkem."„To viem."„Povídali jsme si. ChtĀ•l se mnou mluvit," usrl jsem si toho nápoje, co o nĀ•m Just Ā™ekl, Ā•e to je benzín intelektuálĀ•. Intelektuál asi jsem, ale kafe mĀ• spíš uspávalo. Pavlína se o mne opĀ™ela a poslouchala.„Stal se malér, miláĀ•ku. To tvoje místo... vypadá to, Ā•es ho vlastnĀ• vyšĀ•ouchla."„Ā•eoĀ•e?"„Nemyslím vĀ•domĀ•, spíš toho nĀ•kdo prostĀ• vyuĀ•il." Chvilku pĀ™emýšlela.„Áno, to bude ono. Ja som mala pocit uĀ• z tej Stöhrovej, Ā•e v tom bude nieĀ•o nekalé. A Ā•o dĀ• po tebe? On vie, Ā•e som tvoja... priateĀ•ka?"„Ne, myslím, Ā•e ne. A chce po mnĀ•, abych dal dohromady zprávu pro konzilium, kde vyjádřím názor, Ā•e je pro projekt nezbytný a ty zbyteĀ•ná. V podstatĀ•... tak nĀ•jak."„Urobíš to?"„On pomohl mĀ•, kdyĀ• jsem tady zaĀ•inal, je to pro mĀ• sloĀ•itĀ•."„Pre teba je zloĀ•itĀ• si vybraĀ• medzi nĀ• a ním?"„Takhle to nemĀ•Ā•eš brát, Pavlínko." VĀ•dy, kdyĀ• o nĀ•Ā•em pĀ™emýšlela, koukala r Kdysi jsem to vyuĀ•oval k tomu, abych se jí kouk do výstĀ™ihu, ale teĀ• na to nebyla nálada.„Jirko, poĀ•úvaj."„Ā•eju, miláĀ•ku." "Usmála se. „PokiaĀ• to je nutné, neber na mĀ•a ohĀ•ady. MoĀ•em to skúsiĀ• trebárs..."„Pavlínko, to není ideální Ā™ešení."„A Ā•o by bylo?"„Nevím. TeĀ• nevím. Ale nechci

přijít ani o tebe ani o něj." "Milena. To jsou její slova. "Jenže se nemá nechat upravit o to, čeho si váží. A miluje to," políbil jsem jí na rty. Na ty krásné rty, co umím hladit dotekem i slovy. K ránu se prý seřadily planety na obloze, ale na ní bylo zataženo. Hlavně, že u nás bylo jasno. Pavlína měla ráno dlouhý telefon, nechtěl jsem poslouchat, ale naštěstí bydlení bylo tak malé, že to jinak nešlo. S Hořkým ten telefon nebyl. "Ok, zavoláme si zítra, Janko, ano?" Vzal jsem si bramborový lupínek od věra a zkusil ho ochutnat s michaným vajčkem. Zajímavá chuť, lepší jak rohlík. Asi nějaká kámoška .. Janka. "Vyspal si sa dobre?" "Jistě láska moje. Copak to jde jinak, když jsi poblíž? Ty brambůrky s vajčkem jsou skvělé." "Ach bože, to nemyslíš, váno", rozesmála se Pavlína. Myška se vyhrabala taky, dokonce vypadala, že i něco pozítve. Obvykle snídala až někdy kolem poledne, ale tenthle ráno jsem jí toleroval problém. "Nechcete si jít kam plácnout do balónu, třeba?" "Skvělý nápad." "Mno skvěle .. balón nemáme", umířuju jejich nadšením a do pohybu se mi moc nechce. "Tak ho koupíme." "A je to. Takže prostě pojedem koupit balón a někde se budem mrzářit." "Tak je to samy. Stejně musím upravit tu zprávu pro Petera pořádek ješitě nevím jak." "Netráp sa s ůou. Normálně ju napíš tak, aby bolo jasné, že v tom projekte má robiť." "Víš, dobre, že to nejde." "Ale ano. Prostě to tak napíš, miláček." Nemám rád, když nevím na čem jsem. A tady jsem měl docela silný pocit, že nevím něco podstatného. Hlavně že nemusím na to plácání. Člověk má mít priority...

ROMAN